

Patricio Vélez

CATALÀ

Las formas del tiempo

Fotografías amazónicas, 1966-2017 | Negatiu b/n en 35 mm | 20 x 30 cm

Per a aquesta primera exposició antològica de Patricio Vélez (Quito, 1945; resident a Barcelona des de 1976) hem seleccionat gairebé un centenar d'obres entre una àmplia producció de pintures, dibuixos, gravats i fotografies, amb el propòsit d'oferir un panorama representatiu del treball realitzat al llarg de més de mig segle.

Patricio Vélez va estudiar arquitectura a Quito, Barcelona i París, però, al cap de poc d'obtenir el títol, la pintura va passar a ocupar un lloc prioritari en la seva vida. La seva primera exposició individual va tenir lloc el 1977, a la galeria Ciento de Barcelona.

Permetent-nos una simplificació, podríem dir que les seves obres són com atlas o cartografies mentals i sensorials del món natural. A l'autor li agrada dir que són «transfiguracions de la natura». Però un cop introduïts en aquest univers percebem l'extensió i la variació de temes, tècniques i punts de vista desenvolupats en el transcurs del temps. El món vegetal és el teixit de fons de la seva obra. Allà es forma un entramat poblat de signes en què cada tros organitza i crea imatges d'una rica ambigüitat, que concilien una visió propera i alhora llunyana, en una mena d'«escriptura paisatgística».

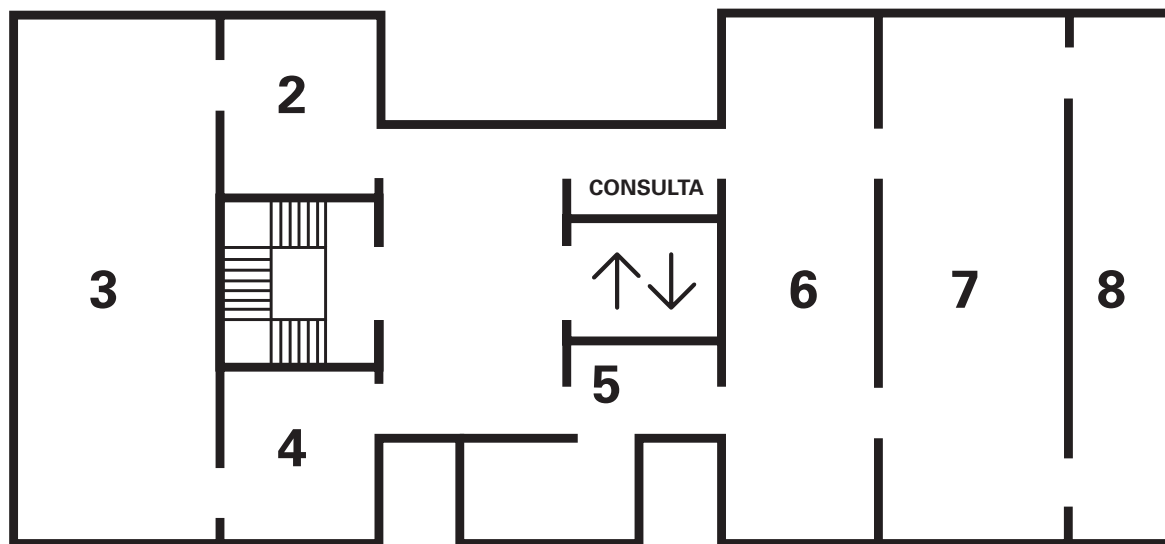
Una característica de l'artista és que tot sovint crea diverses obres a l'entorn d'un mateix tema, de manera que a l'exposició presentem algunes d'aquestes «variacions», que en certs casos arriben

a constituir seqüències narratives. Igualment podem observar que la mostra aborda les qüestions constants de les arts visuals: color, línia, superfície, clarobscur, fragmentacions i analogies, entre d'altres.

De tal manera es poden veure els treballs agrupats en les diferents sales, segons els seus temes, formats i tècniques. Iniciem l'exposició amb dibuixos i petites pintures dels anys seixanta i la finalitzem amb una selecció de fotografies en blanc i negre fetes als darrers anys.

Mentre preparàvem aquesta introducció ens ha arribat la trista notícia de la mort de Rosa Queralt, entusiasta companya en l'organització d'aquesta mostra. A la Fundació Suñol tots anhelàvem que poguéssim visitar-la, ja que, com sempre, hi havia posat les seves energies, coneixements i pensament crític. Rosa Queralt tenia dues passions: l'amistat i l'art. La seva absència és una pèrdua per al nostre món afectiu i cultural.

Nota: els textos que apareixen a les sales i al plànol del full de sala són petites referències de l'autor sobre les obres exposades.

Sala 2 - *Lettres à mon père*, 1976-1978

Una carta no necessàriament s'escriu amb paraules.

Sala 3 - *Piel de boa*, 1976-1983

*Pell de boa
els teus colors
caixeta d'aquarel·les
pinzell mullat
dormint a l'arbre.*

Sala 4 - *The Meaning of Things*, 1987-1988

Tota vida és biogràfica i en l'art és inevitablement autobiogràfica. Malgrat tot, la primera exigència que dona ciments a una obra és la seva independència respecte a l'autor.

Sala 5 - *Diseminaciones* 2004-2007

En un extrem els grans de pol·len i en l'altre, la nit i les estrelles. Tots expandint-se en l'espai. Com els fruits són les formes de la tinta en el paper.

Sala 6 - *Estancias* 1975-1991

El llaurador solca els camps mentre el dibuixant traça línies. Als camps hi ha cases, corrals, murs i camins, i en el paper hi ha rectangles, franges, punts i altres línies. Escripatures topogràfiques.

Sala 6 - *Territorios* 1992-1993

Les setmanes de traçat són «passats d'homes» si pensem en els segles de configuració d'un territori, sempre canviant. Dibuixos lents que recorden el treball d'un cartògraf.

Sala 6 - *Llúmina* 1974-2011

A la ment hi ha el record d'una finestra i la Casa en blanc de l'arquitecte japonès Kazuo Shinohara. Al paper rectangular, la relació de 2 a 3 (80 cm x 120 cm) és intrínseca. Les innumerables intensitats de gris, des del negre saturat de la tinta fins al blanc del paper, reflecteixen llum, i la representen en variacions generades per un mètode divisor i no per qualsevol imposició compositiva externa.

Sala 7 - *En el bosque*, 1996-1997

Vaig néixer i créixer en terra de boscos i plantes. D'aquí els viatges, les fotos, els dibuixos i les classes d'il·lustració i taxonomia botàniques. Dibuixos lliures a l'aire.

Sala 7 - *En las islas*, 2000-2002

«*Je sais qu'il y aura toujours une île au loin, tant que je vivrai*», va dir André Breton.

Sala 8 - *Fotografías amazónicas*, 1966-2017

Entre 2005 i 2006 vaig viure al Brasil, un any compartit entre el Sitio Roberto Burle Marx, prop de Rio de Janeiro, i l'Estação Científica Ferreira Penna del Museu Goeldi, 500 kilòmetres a l'oest de Belém.

El meu propòsit era fotografiar en blanc i negre, amb les meves Leica de 35 mm, l'espai interior dels boscos, és a dir, la zona que es troba en clarobscur sota el sostre vegetal. Un cop allí, el camp de visió es va ampliar fins a les ribes dels rius. Després vaig obtenir autorització per enfil·lar-me a les dues torres d'observació, que s'elevaven a una altura de 50 metres, per damunt de les copes que estan exposades a la intensa llum equatorial i als xàfecs intermitents que se succeeixen durant el dia. Aleshores el camp de visió es va tornar infinit, literalment. Pot ser que aquesta petita mostra de fotografies arribi a donar una idea de com és la regió de Caxiuanã, o almenys de com l'he vista jo.

Patricio Vélez. *Las formas del tiempo*

26 abril - 08 setembre 2018

COMISSARIAT: Rosa Queralt, Luisa Ortínez i Fundació Suñol

Fundació Suñol

Passeig de Gràcia 98
08008 Barcelona
T 93 496 10 32
info@fundaciosunol.org
www.fundaciosunol.org

Horaris: de dilluns a divendres, de 11 a 14h i de 16 a 20h.
Dissabtes, de 16 a 20h. Diumenges i festius tancat.